

1

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

5

**ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ Ή ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1948

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΤΟΥ ΚΕΡΑΡΑ

2

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

5

**ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ "Η ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1948

ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ Ἡ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ

Συμβαίνει πολλές φορές ιδέες πού προκαλοῦν τὸ γέλοιο καὶ τὴν περιφρόνησι, μὲ τὴ συχνὴ ἐπανάληψι, ὅταν μάλιστα ἀκούωνται ἀπὸ ἀνθρώπους πού δὲν ξεύρουν καλὰ τὰ ζητήματα, νὰ βρίσκουν στὸ τέλος ὑποδοχὴ καὶ νὰ κολλοῦν τόσο βαθειὰ καὶ στερεά, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὲς ξεκολλήσῃ κανεὶς παρὰ μόνος ὁ Θεός.

Κάτι τέτοιο γίνεται καὶ μὲ τὲς ιδέες αὐτὲς πού προσπαθοῦν νὰ διαδώσουν αὐτοὶ πού περπατοῦν μέσα στὰ σπίτια διὰ νὰ ἀναγγείλουν, ὅπως λένε, τὸ μήνυμα τοῦ Ἰεχωβά καὶ πού τοὺς ἀρέσει νὰ τιτλοφοροῦν τὸν σαυτὸν τους μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά.

Γελοῖες καὶ γεμάτες πλάνη ιδέες, ὅπως ἀξιόθρηνητοι εἶναι καὶ ἐκεῖνοι πού ἀνέλαβαν νὰ τὲς διαδώσουν.

Καὶ θὰ σοῦ ἀναπτύξωμεν ἄλλοτε, ἀναγνώστὰ μου, τὶ δηλητήριον κρύβουν γιὰ τίς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν οἱ ιδέες αὐτὲς.

Τώρα δέ, γιὰ νὰ σχηματίσῃς κάποιαν ἀντίληψιν περὶ τοῦ πόσον εἶναι γελοῖες, ἄς ἀρχίσωμε ἀπὸ τὸ ὄνομα, μὲ τὸ ὁποῖον θέλουγ νὰ τιτλοφοροῦνται οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ.

Μὴ νομίσῃς, ἀδελφέ μου, ὅτι τὸ ὄνομα «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» εἶναι τὸ ἀρχικὸ τους ὄνομα.

Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀπεφάσισαν νὰ τὸ πάρουν εἰς κάποιαν συνέλευσίν τους, πού ἔγινε στὴν Ἀμερικὴ τὴν 26 Ἰουλίου 1931.

Προτῆτερα οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχαν ἄλλα ὀνόματα. Στὴν ἀρχή, στὰ 1874 δηλαδή, ἔγιναν γνωστοὶ μὲ τὸ ὄνομα Ρωσσελισταί.

Ξεύρεις ἀπὸ τί; Ἀπὸ τὸν Κάρολον Ρῶσσελ, ποὺ ἦταν ἀρχηγὸς τῶν. Θὰ μοῦ πῆς ἴσως γιὰτὶ δὲν ἔμεινε τὸ ὄνομα αὐτό. Καὶ ἐγὼ δὲν θὰ ἔμπορέσω μὲ βεβαιότητα νὰ σὲ πληροφορήσω δι' αὐτὸ καὶ μόνον μὲ εἰκασίας θὰ μπορέσωμε μαζὶ νὰ καταλήξωμε σὲ κάποιο συμπέρασμα. Μὲ ἄλλα λόγια, ὅταν στὴν ἀρχὴ ἐφανερώθηκεν ὁ Ρῶσσελ μὲ τὸν τίτλον τοῦ πάστορος καὶ τοῦ πολυγράφου συγγραφέως, τὸν ἐνεκολπώθησαν οἱ ὄπαδοί του σὰν οὐρανοκατέβατον.

Σιγὰ σιγὰ ὅμως οἱ κακὲς ἢ μᾶλλον οἱ καλὲς γλῶσσες ἀρχισαν νὰ φέρουν εἰς τὸ φῶς, τί ἦταν εἰς τὸ παρελθόν του αὐτοῦ ποὺ ἐστεφάνωσε τὸν ἑαυτὸν του ὡς ἐκλεκτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς χειροτονημένον κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν Ἰεχωῦᾶ.

Ἄρχισε δηλαδὴ νὰ κυκλοφορῆ, ὅτι ὁ Ρῶσσελ στὰ πρῶτα του χρόνια ἦταν θαυμασῖος ἔμπορος καὶ ἐπιχειρηματίας, ποὺ ἀνέπτυξε τέτοιο ἐμπορικὸ δαιμόνιο, ὥστε εἰς ἡλικίαν ἕνδεκα μόλις ἐτῶν συνεταιρίσθη μὲ τὸν πατέρα του καὶ συνέτασεν αὐτὸς τὰ τῶν συμβολαίων καὶ συμφωνητικῶν ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ὁποίων διεξῆγον τὰς ἐμπορικὰς τῶν ὑποθέσεις (1).

Ὁ ἴδιος δὲ ὁμολογεῖ διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ὅτι ἐνῶ ἐγεννήθηκε εἰς τὴν προτεσταντικὴν αἵρεσιν τῶν Πρεσβυτεριανῶν, ἐπηρέασθη πολὺ ἀπὸ τὰς ἀμφιβολίας τῆς ἀπιστίας καὶ ἐκινδύνευσε νὰ ὀδηγηθῆ εἰς παντελὲς ναυάγιον εἰς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν του, καθὼς καὶ εἰς τὴν Γραφήν.

Ἐν τούτοις δὲν ἀπεφεύχθη τὸ ναυάγιον. Διότι, καθὼς τὸ λέγει ὁ ἴδιος ὁ Ρῶσσελ, ὁ ἐπηρρασμὸς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν λογικὴν τῆς ἀπιστίας «κατεβαράθρωσε τὴν πίστιν του εἰς τὰ ἀνθρώπινα σύμβολα καὶ εἰς τὰ συστήματα τῶν ἐρμηνειῶν τῆς Γραφῆς».

1) Ἴδε 7 τόμ. τῶν Γραφικῶν μελετῶν «Τὸ τετελεσμένον μυστήριον» σελ. 45 καὶ 627.

Ἐννοεῖς ὅτι, ὅταν ὁ Ρῶσσελ ἔδινε τὴν κλωτσιὰ αὐτὴ εἰς τὰ σύμβολα, δηλαδὴ εἰς τὸ Πιστεύω, πού ὁμολογεῖ ὀλόκληρος ὁ χριστιανικὸς κόσμος, καὶ εἰς τὰς ἐρμηνεῖες τῆς ἀγίας Γραφῆς ὄχι μόνον τῶν νεωτέρων θεολόγων ἀλλὰ καὶ τῶν Πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ἦταν ἀκόμη ἔμπορος.

Ἄν τώρα αὐτοὶ πού ἔφτιασαν τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πού ἀπαγγέλλομεν εἰς κάθε λειτουργίαν οἱ ὀρθόδοξοι καὶ τὸ πρεσβεύει καὶ τὸ ὁμολογεῖ ὀλόκληρος ὁ χριστιανικὸς κόσμος ἦσαν ἄνθρωποι, σὰν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Ἀθανάσιον καὶ τὸν Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ τοὺς ἄλλους ἀγίους Πατέρας, πού ἀπὸ τὰ μικρὰ τους χρόνια δὲν ἐπεδόθησαν εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις σὰν τὸν Ρῶσσελ, ἀλλὰ ἔφαγαν κυριολεκτικῶς τὰ νειάτα τους μελετῶντας καὶ σπουδάζοντας τὰς ἀγίας Γραφὰς καὶ ἐμβάθυναν εἰς αὐτὰς τόσο πολύ, ὥστε νὰ θαυμάζουν τὴν σοφίαν τους, τὸν ἅγιον βίον τους καὶ τὰ φωτισμένα συγγράμματά τους ὅλες οἱ γενεές τῶν θεολόγων μας καὶ τῶν διανοουμένων Χριστιανῶν μας, αὐτὸ δὲν ἐσήμαινε τίποτε διὰ τὸν νεαρὸν ἔμπορον Ρῶσσελ, λέγομεν νεαρὸν, γιατί τότε πού ἔδωσε τὴν μεγάλην αὐτὴ κλωτσιὰ ἦταν δὲν ἦταν 24 χρόνων !!

Φαντασθῆτε τί ἀξίωσις ! 24 χρόνων παιδί, πού εἶχε καταγίνει ὡς τότε εἰς μόνον τὸ ἐμπόριον, ἐτέντωσε τὸ ἀνάστημά του ἀνάμεσα στὰς γενεές τῶν Χριστιανῶν, τῶν Θεολόγων, τῶν ἁγίων Πατέρων εἴκοσι σχεδὸν αἰώνων καὶ εἶπεν εἰς ὅλους αὐτούς: Εὐρίσκεσθε ὅλοι εἰς τὴν πλάνην. Καὶ ἐγώ, μὲ ὅλον ὅπου τὸ μυαλό μου ὅλο τὸ ἔδωσα εἰς τὸ ἐμπόριον, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐρμηνεύσω τὴν Γραφὴν καλλίτερα ἀπὸ σὰς καὶ κοπιᾶστε ὅλοι νὰ γίνετε μαθηταὶ μου !! Ἐγωῖσμός δηλαδὴ πού ὄλα

μαζί τὰ καντάρια τοῦ κόσμου δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ τὸν ζυγίσουν.

Ἄλλ' ἄς παρακολουθήσωμε τὸ νεαρὸ αὐτὸ παιδί ποῖα ἐξέλιξι ἐπῆρε.

Λέγει ὁ ἴδιος, ὅτι ἔφυγε ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτερειανοὺς καὶ ἔγινε μέλος τῆς ἐκκλησίας τῶν Κογκρεσιοναλιστῶν καὶ τοῦ συλλόγου τῶν νέων Χριστιανῶν. «Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἄρχισε νὰ αισθάνεται τὴν πίστιν τοῦ σαλευομένην». Καὶ ξεύρετε πότε «ἐθεμελιώθη» ἡ πίστις του εἰς τὴν θεῖαν ἔμπνευσιν τῆς Γραφῆς; «Ὅταν ἐσχετίσθη μὲ τοὺς λεγομένους Ἄδθεντιστάς. Δηλαδή ὁ Ρῶσσελ ἔφυγε καὶ ἀπὸ τὴν κοινότητα τῶν Κογκρεσιοναλιστῶν καὶ ἐπλησίασε πρὸς τοὺς Ἄδθεντιστάς. Ξεύρεις δέ, ἀδελφέ μου, τί ἦσαν αὐτοί; Μία αἵρεσις Προτεσταντικῆ ποῦ ἐκήρυττεν, ὅτι ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ Κόσμου ἄρχισε στὰ 1874.

Ὁ νεαρὸς ἔμπορος Ρῶσσελ λοιπὸν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1876 ἐπέισθη ἀπὸ κάποιον Βάρθουρ, ποῦ κατήντησε στὸ τέλος νὰ γίνῃ ἄπιστος !!, ὅτι αἱ προφητεῖαι ὑποδεικνύουν τὸ ἔτος 1874 ὡς τὴν χρονολογίαν, ποῦ ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου καὶ ὁ θερισμὸς ἤρχισαν.

Δι' αὐτὰ ὅλα μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος ὁ Ρῶσσελ εἰς τὸ βιβλίον ποῦ ἀναφέραμε προηγήτερα. [Τὸ τετελεσμένον μυστήριον, εἰς σελίδας 62 — 66]. Ἐκεῖ ὁ Ρῶσσελ ὁμολογεῖ ἀκόμη καὶ τὰ ἐξῆς ἀξιοσημείωτα: «Ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσίν μου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν δηλώ ὅτι δὲν ἔχω εἰδικὰς γνώσεις ἐφ' ἑκατέρων τῶν γλωσσῶν τούτων». Μὲ ἄλλα λόγια δὲν διστάζει ὁ Ρῶσσελ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι δὲν ἐγνώριζε καὶ τὰς δύο γλώσσας, εἰς τὰς ὁποίας συνέγραψαν τὰ βιβλία των οἱ Θεόπνευστοι συγγραφεῖς τῆς ἀγίας Γραφῆς,

Μὲ τέτοια ἐφόδια ὁ Ρῶσσελ, ποῦ ἴσως θὰ τοῦ ἔδιναν τὸ δικαίωμα νὰ ἀνταγωνίζετα, εἰς τὸ

πρακτικόν κυρίως στάδιον, πρὸς τοὺς πειρὶ ἱκανοὺς διπλωματούχους οἰκονομικῶς ἀνωτέρας ἐμπορικῆς ἢ οἰκονομικῆς σχολῆς, ἔρχεται νὰ διεκδικήσῃ τὸ πειρὶ μεγάλο χριστιανικὸ ἀξίωμα, ὑποστηρίζοντας κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος 1876, ὅτι ἔλαβε πρῶτον κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν χειροτονίαν νὰ εἶνε πάστωρ καὶ φωτοδότης τοῦ κόσμου, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπειτα ἀκολούθησε καὶ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν χειροτονία, εἰς τρόπον ὥστε ἐβεβαίωσεν ὁ ἴδιος ὅτι «ἐγὼ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἔχω καὶ τὰς δύο χειροτονίας καὶ θείαν χειροτονίαν δηλαδὴ καὶ τὴν ἐπίγειον καὶ εἰμαι ἐπίσημος λειτουργὸς τοῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τὴν Γραφικὴν ἔννοιαν» (Βλέπε σελ. 66 καὶ 475—487).

Χωρὶς καμμίαν σπουδὴν λοιπὸν τὸν ἴδιο χρόνον τοῦ ἐκυμαίνετο ἡ πίστις του εἰς τὴν θείαν ἔμπνευσιν τῆς Γραφῆς, τὸν ἴδιο χρόνον, παῦ ὡς ἐμπορικῶς ἐπιχειρηματίας ἔκανε χρυσὴς δουλειᾶς, στὰ 1876 δηλαδὴ, μὲ ἓνα πῆδημα εὐρέθη ἀπὸ τὰ τέλματα τῆς ἀμφιβολίας, ὅπου ἐκινδύνευε νὰ ναυαγήσῃ, καὶ ἀπὸ ἔμπορος ποῦ ἦταν μετεμορφώθη ἀμέσως δι' ἀπ' εὐθείας φωτισμοῦ ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅχι ἀπλῶς εἰς Θεολόγον ἀλλ' εἰς διδάσκαλον τῶν Θεολόγων, εἰς φωτοδότην τοῦ κόσμου, «εἰς τὸν ὅποιον ἐδόθη σοφία, χάρις καὶ δύναμις καὶ ἐξουσία ὀλοκλήρου τῆς ἀποθήκης τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐξαγάγῃ ἐξ αὐτῆς καινὰ καὶ παλαιά, εἰς τὸν ὅποιον ἐδόθη τὸ προνόμιον τῆς σαφούς καὶ καθαρᾶς κατανοήσεως τοῦ χαρακτήρος τοῦ Ἰεχωβά, καὶ εἰς τὸν ὅποιον ἠνοίχθησαν τὰ οὐράνια καὶ κατενόησε τὴν σημασίαν τῶν ὄραμάτων καὶ προφητειῶν, αἵτινες ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Παγκοκράτορος κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους». (Βλέπε σελ. 470 καὶ 475. Παράβαλε «Κιθάραν» § 420).

Ἔτσι «ἡ χεὶρ καὶ ἡ δύναμις τοῦ Ἰεχωβά» ἦτο ἐπὶ τὸν Ρῶσσελ καὶ ὁ Ἰεχωβά ἐχρησιμοποίησαν

ιδιαιτέρως διὰ τὰ θεῖα του σχέδια τὸν Παῦλον, τὸν Ἰωάννην, τὸν Ἄρειον, τὸν Λούθηρον καὶ τὸν Κάρολον Ρώσσελ (Βλέπε σελ. 458 καὶ 482). Μὲ ἄλλα λόγια ὁ νεαρὸς ἔμπορος ποῦ ἐδοῦλευεν ὡς τὴν τελευταίαν στιγμήν τὸν Μαμμωνᾶν τοῦ ἔμπορίου καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν ἐκινδύνευσε νὰ πάθῃ πλήρες ναυάγιον πίστεως, σὲ μιᾷ στιγμῇ ἔγινεν ἀπόστολος Παῦλος καὶ Ἰωάννης εὐαγγελιστῆς καὶ Θεολόγος !! Μὴ χειρότερα !!

Ἄλλὰ στὴν Ἀμερική, βλέπεις, βρίσκει κανεὶς, ὅπως λέει ἡ παροιμία «κάθε καρυδιάς καρῦδι». Γι' αὐτὸ ἡ Ἀμερική δὲν εἶναι μόνον χώρα τῆς προόδου καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἄλλὰ καὶ τόπος τῶν μεγάλων παραδόξων. Εὐρέθησαν λοιπὸν καὶ ἀνθρώποι, ποῦ ὅπως εἶπαμε, ἀγκάλιασαν τὸν Ρώσσελ σάν οὐρανοκάτέβατον καὶ ὠνομάσθησαν Ρωσσελισταί.

Ἄλλὰ καθὼς φαίνεται τὸ ὄνομα αὐτὸ ἔφερνε στὰ στόματα ὄλων τῶν σοβαρῶν ἀνθρώπων, ποῦ τὸ ἤκουσαν, τὴν ἐρώτησιν: Τί εἶνε αὐτὸς ὁ Ρώσσελ; Καὶ ὅσοι εἶχαν τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀκούσουν τὴν ἀπάντησιν θὰ ἔκουνοῦσαν, ἀσφαλῶς, τὸ κεφάλι ἀπὸ οἶκτον καὶ θὰ διέστελλαν τὰ χεῖλη γεμάτα εἰρωνείαν εἰς βᾶρος τοῦ νεαροῦ αὐτοῦ μετὰ Χριστὸν προφήτου, ποῦ ἔγοντας ὡς μόνον οἰστατικόν του τὴν ἔκτακτον ἰκανότητά του νὰ κερδίξῃ χρήματα, χωρὶς νὰ κάμῃ καμμίαν εἰδικὴν σπουδὴν, παρουσιάσθηκε ἀποτόμως εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν νὰ διεκδικῆ θέσιν κοντὰ εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην! Αὐτὸς ἄλλως τε ὁ Ρώσσελ ὁμολογεῖ ὅτι, ὅταν κατὰ τὸ ἔτος 1877 συνεκάλεσε πάντας τοὺς ἐν Ἀλεγκνήν καὶ Πίτσβουργ ἱερεῖς εἰς συνάθροισιν, ὅλοι αὐτοὶ ἠρνήθησαν νὰ πιστεύσουν εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμά του (Βλέπε σελ. 65). Ἔτσι, καθὼς μπορούμε ἀπὸ τὰ παραπάνω νὰ συμπεράνωμε, πολὺ γρήγορα οἱ Ρωσσελισταί, ἐκατά-

λαβαν, ὅτι μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ ποῦ ἔφερεν στὰ ὄμματα ὄλων τὸν φαντασιόπληκτον διδάσκαλον καὶ ἀρχηγόν τους, δὲν θὰ μπορούσαν νὰ πάνε ἐμπρὸς νὰ διαδώσουν τὰς ἰδέας των. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν νὰ ἀλλάξουν ὄνομα. Καὶ ἔτσι τὸ Ρωσσελιστὰὶ ἐπαρμερίστηκε. Καὶ ἔγιναν πλέον γνωστοὶ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Λαὸς τῆς χαρφυῆς τῆς χιλίετηρίδος», γιὰ κάμποσον δὲ καιρὸν δὲν ἀπέκρουσαν καὶ τὴν ὀνομασίαν «χιλιασταὶ» ποῦ τὸσον πολὺ τώρα τοὺς δυσαρρεστεῖ.

Τί σημαίνει τὸ νέον αὐτὸ ὄνομα, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστα, εὐκολα μπορεῖ ὁ καθένας νὰ τὸ καταλάβῃ, ὅταν εἰξεύρῃ ὅτι ὁ Ρῶσσελ καὶ οἱ ὄπαδοὶ του ὑπεστήριζαν ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ ἔγινε τὸ 1874 καὶ ὅτι ἀπὸ τότε ὁ Χριστὸς προπαρασκευάζε τὰ πράγματα γιὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ στὴ γῆ τὴν βασιλείαν του. Καὶ τί λογιῆς βασιλεία; Βασιλεία καθαρῶς ὕλική καὶ κοσμική, ποῦ θὰ εἶχε, κατὰ τὸ λέγειν τῶν Ρωσσελιστῶν, κυβέρνησιν ἐγκαθιδρυμένην στὴν Ἱερουσαλήμ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετεῖχαν ὡς Ὑπουργοὶ ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαάκ καὶ ὁ Ἰακώβ καὶ ὅλες οἱ μεγάλες προσωπικότητες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ ὁποῖες θὰ ἀναφαίνοντο ἀπὸ τοὺς τάφους των. Καὶ οἱ ὄπουργοὶ αὐτοὶ ἔχοντας στὴ διάθεσί τους ὄλα τὰ μέσα τῆς εὐκόλης συγκοινωνίας καὶ ἐπικοινωνίας, τηλεγραφοφον δηλαδὴ, τηλεφωνα, ραδιοπομπούς, ἀεροπλάνα κ. τ. λ. θὰ ἠμποροῦσαν νὰ κυβερνοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ ὄλον τὸν κόσμον μὲ τέτοιαν τελειότητα, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν ἀσφάλειαν, εὐμάρειαν, εὐζωΐαν, καλοπέρασι, ὕγειαν, εὐφορίαν τῆς γῆς, κάθε τι ποῦ θὰ ἔκανε τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ χίλια ἔτη μακρὰν καὶ εὐτυχισμένην. (Βλέπε εἰς τὸ βιβλίον τους, Ἐκατομμύρια ζώντων οὐδέποτε θὰ ἀποθάνωσι, σελ. 77, 95, 96, 100).

Ὁ Ρώσσελ ὅμως καὶ οἱ ὄπαδοί του ἔκαμαν ἓνα ὀλέθριο γι' αὐτοὺς λάθος. Ὄρισαν δηλαδὴ προθεσμίες καὶ χρονολογίες, ὥρισαν, ὅτι ἡ κυβέρνησις αὐτῆ τοῦ Ἀβραάμ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θὰ ἐγκαθίστατο στὰ 1914 (Βλέπε Β', τόμον Γραφικῶν μελετῶν σελ. 85—101 καὶ Γ', τόμον σελ. 18, 60 130 κλπ.). Καὶ φυσικὰ ἕως ὅτου ἔλθῃ τὸ 1914 εὐρίσκοντο ἀρκετοί, ποὺ ἐπίστευαν εἰς τὸ παραμῦθι αὐτὸ τοῦ Ρώσσελ. Ἄλλὰ τὸ 1914 ἐπέρασε καὶ οὔτε ὁ Χριστὸς ἐφάνη πουθενά, οὔτε ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῶν ἄλλων συνυπουργῶν του ἔγινεν, οὔτε καὶ κυβέρνησις Ἰουδαϊκῆ ἐγκατεστάθη στὰ Ἱεροσόλυμα.

Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμπόδισε τοὺς Χιλιαστὰς νὰ ἐπιμείνουν εἰς τὴν πλάνην τους. Λάθος εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς, εἶπαν. Ὅλα αὐτὰ ποὺ προαναγγείλαμεν, ἐπρόσθεσαν, θ' ἀρχίσουν νὰ πραγματοποιοῦνται τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1918 καὶ θὰ ἔλθῃ εἰς τέλειον πέρασ ἡ πραγματοποίησις τους κατὰ τὸ ἔτος 1921 (Βλέπε τὸ βιβλίον τὸ Τετελεσμένον μυστήριον σελ. 68—75). Ὅτι καὶ οἱ νέοι τους αὐτοὶ λογαριασμοὶ ἀπεδείχθησαν ψεύτικοι δὲν εἶναι, βέβαια, ἀνάγκη νὰ σοῦ τὸ εἴπωμεν ἡμεῖς, ἀναγνώστὰ μου. Τὸ καταλαβαίνει καθένας μὰς μόνος του. Ἐκεῖνο μόνον, ποὺ δὲν θὰ ἐφαντάζετο κανεὶς, εἶναι ὅτι οἱ Χιλιασταὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ψυχρολουσίαν αὐτῆ τῶν δύο διαψεύσεων, δὲν συνῆλθαν καὶ πάλιν ἄλλ' ὥρισαν καὶ τρίτην χρονολογίαν. Ἐξάπαντος, εἶπαν, τὴν 1 Ἀπριλίου τοῦ 1925 θὰ ἀναστηθοῦν οἱ πατριάρχαι καὶ οἱ προφῆται τῆς Π. Διαθήκης διὰ νὰ καταρτίσουν προσωπικῶς αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν 1 Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους θὰ ἐγκατασταθῇ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ (Βλέπε εἰς τὸ βιβλίον Ἐκατομῦρια ζῶντων οὐδέποτε θ' ἀποθάνωσιν, εἰς τὰς σελίδας ποὺ ἐσημειώσαμεν παραπάνω). Καὶ τὲς

άνοητες αὐτὲς προφητεῖες τὰς ἐπίστεψαν μερικοὶ ἀφελεῖς, ὥστε προτοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ ἄνωτέρω ἡμερομηνία συνέβησαν κάτι ἐπεισόδια, ποὺ ἔκαμαν τὸν σοβαρὸν κόσμον τῆς Ἀμερικῆς νὰ γελάσῃ μὲ ὄλη του τὴν καρδιά εἰς βάρος τῶν Χιλιαστῶν.

Ἔτσι τὸ βράδυ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1925 κάμποσες χιλιάδες ἀπὸ τοὺς Χιλιαστὰς ἐφόρεσαν σάβανα καὶ ἐβγήκαν τρέχοντες ὄλοι μαζὺ εἰς τοὺς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης, γιὰ νὰ παραστήσουν ἐπὶ τὸ θεατρικώτερον τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν ποὺ σὲ λίγες ἐβδομάδες ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ.

Εἶναι ἀλήθεια, πῶς μερικοὶ ἐτρόμαξαν ἀπὸ τὸ θέαμα αὐτὸ τῶν σαβανοφορεμένων αἰρετικῶν. Φαντασθῆτε, ὅμως, ὅταν ἦλθε ἡ 1 Ἀπριλίου 1925 ποὺ ἀπέδειξε σωστὸ πρωταπριλιάτικο ψέμμα τὰς χιλιαστικὰς προφητεῖες, σὲ τί περιφρόνησι καὶ σὲ τί κοροϊδία θὰ μετεράπη ὁ τρόμος αὐτός.

Εἰς τὸ Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας πάλι παρουσιάσθηκε κάποιος ἀρχηγὸς τῶν Χιλιαστῶν ποὺ τὸν ἔλεγαν Ληδμητερ καὶ, πρακτικώτερος αὐτὸς ἀπὸ τοὺς ὁμόφρονάς του τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀντὶ νὰ ἐξοδεύσῃ χρήματα γιὰ νὰ ποουηθειθῇ σάβανα, εἶρε καλλίτερο νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν περίστασι γιὰ νὰ μαζεύσῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερες λίρες. Ἀνέλαθε λοιπὸν αὐτὸς νὰ προεξασφαλίσῃ καλὴν θέσιν κοντὰ εἰς τὸν Χριστὸν εἰς ὅσους θὰ ἐπλήρωναν καλὰ. Καὶ γιὰ νὰ καταλάβῃ, ἀδελφέ μου, τί ἐσήμαινεν αὐτὸ τὸ θὰ ἐπλήρωναν καλὰ, ἀρκεῖ νὰ σοῦ ποῦμε, ὅτι ὁ κύριος αὐτὸς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν διακεκριμένης θέσεως πλησίον τοῦ Χριστοῦ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Ἄννα Ντάρμπυ τὸ μικρὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν! Ποιὰ ἀξία ἔχει ὁ μοναχὸς Τέτσελος, ποὺ μὲ τὸ ἐμπόριον τῶν συγχωροχαρτιῶν ἐκίνησε τὴν ὄργην τοῦ Λουθήρου καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τοῦ Πάπα, ἐμπρὸς στὴν αἰσχρὰν αὐ-

τὴν ἀργυρολογίαν τοῦ νέου αὐτοῦ ἀρχιμάρτυρος τοῦ Ἰεχωβά.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἦλθε καὶ ἡ 1 Ἀπριλίου 1925 χωρὶς ὁ κόσμος μας νὰ μετακινηθῆ ἀπὸ τὴν θέσι του καὶ χωρὶς νὰ μεταβληθῆ τίποτε μέσα εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. Ἐκατάλαβαν τῶρα καὶ αὐτοὶ οἱ Χιλιασταί, ὅτι δὲν ἐχώρουσε πλέον κανένα μπάλωμα καὶ ὅτι ἡ γελοιοποίησις τους ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Ἐπαυσαν λοιπὸν νὰ ὀρίζουν νέες προθεσμίες. Καὶ ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα «λαὸς τῆς χαραυγῆς τῆς χιλιετηρίδος καὶ χιλιασταί» ἔφερναν ἀμέσως εἰς τὸν νοῦν τὰ φαιδρὰ αὐτὰ παθήματα τῶν μετὰ Χριστὸν νέων αὐτῶν προφητῶν, ἤθραν πρόχειρον φάρμακον νὰ ἀλλάξουν πάλιν ὀνομασίαν. Ὅταν τοὺς ὀνομάζῃς Χιλιαστὰς διαμαρτύρονται καὶ δὲν τὸ θέλουν. Ξεύρεις δὲ πῶς τιτλοφοροῦνται τῶρα; Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Καὶ ξεύρεις πότε καὶ ποῦ ἐπῆσαν τὸ νέον αὐτὸ ὄνομα; Εἰς κάποιαν ἐπίσημον συνέλευσίν τους ποῦ ἐγινε στὸ Ὄχιον τὴν 26 Ἰουλίου 1931. Δηλαδή λίγα χρόνια μετὰ τὴν γελοιοποίησίν τους, ποῦ ἐξεθέσαμεν παραπάνω. Καταλαβαίνεις λοιπὸν, ἀναγνώστὰ μου, πολὺ καλὰ ἀπὸ ποίαν ἀνάγκην οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀλλάζουν διαρκῶς ὀνόματα. Ἄλλὰ τὸ νέον αὐτὸ ὄνομα μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά κάτι σημαντικὸν καὶ ἄξιον πολλῆς προσοχῆς μᾶς φανερώνει. Δὲν θὰ τὸ ἤξευρον βέβαια ἀνεξαιρέτως ὅλοι, ὅσοι διαθάξουν τὸ φυλλάδιον αὐτὸ τί σημαίνει καὶ ποῦθε προέρχεται τὸ ὄνομα Ἰεχωβά. Γιαχβὲ λοιπὸν καὶ κατὰ τὸ Γιαχβὲ Ἰεχωβάς εἶναι λέξις καθαρῶς Ἑβραϊκῆ. Καὶ με αὐτὴν σημαίνεται εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν πρωτότυπον αὐτῆς ὁ Κύριος ὁ Θεός. Οἱ περίφημοι λοιπὸν Χιλιασταὶ μετωνομάσθησαν εἰς μάρτυρας τοῦ Θεοῦ. Τώρα γιὰ τί ἐπροτίμησαν τὴν ὀνομασίαν

Ἰεχωβά, πού δὲν τὴν καταλαβαίνουν ὅλοι, ἀπὸ τὸ ὄνομα Κύριος ἢ Θεὸς πού εἶνε πασίγνωστον καὶ τὸ χρησιμοποιοῦμεν ὅλοι, αὐτό, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστα, εἶναι ἐκεῖνο πού μᾶς μαρτυρεῖ καὶ μᾶς ἐπιβεβαιώνει πολλά.

Παρακολούθησε αὐτὰ πού θὰ σημειώσωμε πέρα κάτω καὶ θὰ μῆς ἀμέσως εἰς τὸ νόημα. Εἰς τὸν 7ον τόμον τῶν Γραφικῶν Μελετῶν, τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν καὶ πέρα πάνω, καὶ εἰς τὴν σελίδα 546 δὲν ἐντρέπονται οἱ Χιλιασταὶ νὰ θέσουν εἰς τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ τοὺς ἐξῆς λόγους: «Ἐγὼ θέλω ἐγκαταστήσει τὸν Ἰουδαϊσμόν. Θέλω λάθει ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ μίαν ἐκ τῶν νέων τρυφερῶν φιλοδοξιῶν του, τὸν Σιωνισμόν καὶ θέλω ἐγκαταστήσει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς μελλούσης βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς ἐπιγείου φύσεως τῆς βασιλείας. Πάντες οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θέλουσι γνωρίσει, ὅτι ὁ Κύριος κατέρριψε τὸν ἐκκλησιαστικισμόν... ἐξήρανε τὴν χριστιανωσύνην καὶ ἐζωοποίησε τὸν Σιωνισμόν, τὸν Ἰουδαϊσμόν». Δηλαδή μᾶς τὸ λέγουν πολὺ καθαρά οἱ Χιλιασταὶ μας, ὅτι ἡ προπαγάνδα τους εἶνε προπαγάνδα ὑπὲρ τοῦ Σιωνισμοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ κατὰ τοῦ ἐκκλησιαστικισμοῦ καὶ τῆς χριστιανωσύνης. Οἱ προφητεῖες τους διακηρύττουσιν ὅτι πολὺ γρήγορα ἡ χριστιανωσύνη θὰ ξεραθῆ καὶ θὰ νεκρωθῆ καὶ ἀντ' αὐτῆς θὰ ὑψωθῆ καὶ θὰ ἀνθίσῃ ὁ Σιωνισμὸς καὶ ὁ Ἰουδαϊσμός. Καὶ γιὰ νὰ μὴ νομίση κανεὶς, ὅτι πρόκειται περὶ κάποιας παρεξηγήσεως καὶ ὅτι ἡμεῖς δὲν διερμηνεύομεν πιστῶς τὰ φρονήματα καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά, παραπέμπομεν πάντα ἀμφιβάλλοντα καὶ εἰς ἓνα ἄλλο χιλιαστικὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἀνεφέραμεν «Ἐκατομμύρια ζώντων ἤδη οὐδέποτε θὰ ἀποθάνωσιν». Εἰς τὸ βιβλίον λοιπὸν αὐτὸ ὑποστηρίζεται εἰς ἰδιαίτερα κεφάλαια ὅτι ἡ εὐνοια τοῦ Θεοῦ ἀρχί-

ζει από τοῦ θέρους τοῦ 1878 νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ὅτι ὑπάρχουσιν ἐκ τῆς νεωτέρας ἱστορίας ἐνδείξεις, αἵτινες «τελείως ἐγκαθιδρύουσι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ εὐνοία τοῦ Θεοῦ ἔχει ἐπιστρέφει εἰς τοὺς Ἰουδαίους». (Βλέπε σελ. 25 καὶ 33 τοῦ βιβλίου αὐτοῦ). Μία ἀπὸ τὰς ἐνδείξεις τῆς ἱστορίας εἶνε καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Θεοδώρου Χέρλζ Ἰδρυσις τοῦ Σιωνισμοῦ, ποῦ ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἰουδαίων εἰς ἔθνος καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῆς Ἑβραϊκῆς ἐπιρροῆς εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Τὸν Θεόδωρον Χέρλζ οἱ Χιλιασταὶ χαρακτηρίζουν ὡς ἄνδρα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγερθέντα εἰς τὴν εὐκαιρον στιγμήν καὶ ὀνομάζεται ὁ πολυαγαπητὸς Θεόδωρος Χέρλζ, ἐν γένει δὲ διὰ μακρῶν καὶ δι' εὐμενῶν φράσεων γίνεται λόγος διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Σιωνισμοῦ (Βλέπε εἰς τὸ βιβλίον Ἑκατομμύρια ζώντων ἤδη οὐδέποτε θά ἀποθάνωσι σελ. 26 — 33). Ἐπὶ πλέον ὁ Ρώσσελ «κατὰ τὸ 1910 ἔδωσε τὴν μεγάλην αὐτοῦ μαρτυρίαν πρὸς τὸν Ἰουδαϊκὸν λαὸν εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον τῆς Νέας Ὑόρκης». Ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ ποῦ εἶπαμε, δὲν χρειάζεται μεγάλη θεολογία διὰ νὰ καταλάβῃ ὁ καθένας, ὅτι οἱ Χιλιασταὶ ἢ οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωθά ἐπιδιώκουν τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον καὶ οἱ Σιωνισταί. Διότι τί ζητοῦν οἱ τελευταῖοι αὐτοί; Ζητοῦν ν' ἀποκτήσουν οἱ Ἑβραῖοι ἰδικήν τους Κυβέρνησιν, νὰ ξανακτίσουν τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς πόλιν Ἑβραϊκὴν καὶ νὰ κάμουν τὴν Παλαιστίνην χώραν ἰδικήν τους, ἀπ' ἐκεῖ δὲ νὰ ἐπεκτείνουν τὴν ἐπιρροήν τους εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Κάτι τέτοιο εὐχονται καὶ περιμένουν καὶ οἱ Χιλιασταὶ ἢ οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωθά. Ὅπως εἶδαμε παραπάνω, ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Σιωνισμὸς ἐξελέγη ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ νὰ ξηράνη τὴν Χριστιανωσύνην καὶ νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἐκλεκτὴν μερίδα ἢ ὁποία

θὰ ἐγκατασταθῆ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς μελλούσης βασιλείας. Πρόσθεσε εἰς αὐτὰ καὶ ὅσα εἶπαμε παραπάνω διὰ τὸ παραμῦθι τῶν Χιλιαστῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖον εἰς τὰ 1925 θὰ ἀνεφαίνοντο οἱ πατριάρχαι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὄλα τὰ μεγάλα πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ὅτι μερικὰ μὲν ἀπὸ τὰ πρόσωπα αὐτὰ θὰ ἔφτιαναν τὴν Κυβέρνησιν, ἢ ὅποια θὰ ἄφινε τὴν ἔδραν τῆς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὰ δὲ ἄλλα θὰ διεσκορπίζοντο εἰς τὰ διάφορα κεντρικὰ μέρη τοῦ κόσμου ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἱεροσολύμων. (Βλέπε καὶ εἰς τὸ βιβλίον: Ἡ ἐπιθυμητὴ Κυβέρνησις σελ. 30—33).

Ἀκόμη, ἀναγνώστὰ μου, πρέπει νὰ ξεύρης ὅτι ἀνέκαθεν τὸ ὄνειρον τῶν Ἰουδαίων εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ ποῦ ὄνειρεύονται οἱ Χιλιασταί. Δηλαδή οἱ Ἑβραῖοι ἐπερίμεναν ἀνέκαθεν νὰ ἔλθῃ ὁ Μεσσίας, καὶ τὸν Μεσσίαν αὐτὸν τὸν ἐφαντάζοντο ὡς ἄρχοντα καὶ βασιλεῖα κοσμικόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐλευθέρωνε τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος ἀπὸ τὴν δουλείαν, θὰ ἀνάσταινε τὸν ἔνδοξον θρόνον τοῦ Δαβὶδ καὶ θὰ ἀπεδείκνυε τὴν Ἱερουσαλήμ κέντρον ὄλου τοῦ κόσμου.

“Ὅταν λάθῃς ὑπ’ ὄψιν σου ὄλα αὐτὰ, ἀναγνώστὰ μου, εὐκόλα πλέον ἐξηγεῖς γιατί οἱ Χιλιασταί ἐπροτίμησαν νὰ λέγωνται μάρτυρες τοῦ Ἰεχωῦθὰ καὶ ὄχι μάρτυρες τοῦ Θεοῦ ἢ μάρτυρες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὰ ἄλλα λόγια ὁ Χιλιασμός εἶναι, κατὰ βάθος, ἕνας κρυμμένος Ἰουδαϊσμός. Κρυμμένος δὲ μὲ πολλὴν πονηρίαν.

Διότι ἐάν δὲν ἦταν κρυμμένος, δὲν θὰ ἐγύριζε κανεὶς νὰ τὸν ἀκούσῃ. Αὐτὸ δηλαδή ποῦ ἔλεγεν ὁ Χριστὸς «προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἶναι λύκοι ἄρπαγες» (Ματθ. 7,15), ἐφαρμόζεται ἐπακριβῶς εἰς τοὺς Χιλιαστάς. Εἶναι λύκοι, ἀδελφὲ μου. Καὶ ἐπειδὴ, ἐάν παρουσιάζον-

το ὡς λύκοι, δὲν θὰ τοὺς ἐπλησίαζε κανείς, δι' αὐτὸ βάζουν τὸ ἔνδυμα τοῦ προβάτου διὰ νὰ θεγελάσουν τὰ ἀρνία τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχουν εὐκολώτερον καὶ νὰ τὰ κατασπαράξουν.

Δὲν θὰ τελειώσωμεν ἐν τούτοις προτοῦ νὰ κάμωμεν καὶ μίαν τελευταίαν παρατήρησιν. Οἱ συμπολίται μας Ἑβραῖοι δὲν πρέπει νὰ παραξενεύωνται καὶ νὰ διαμαρτύρωνται, ὅταν ἡμεῖς λέμε καὶ τὸ ἀποδεικνύωμεν με ὠρισμένας μαρτυρίας, ὅτι ὁ Χιλιασμός εἶναι κρυμμένος Ἰουδαϊσμός. Θὰ ἐδικαιοῦντο νὰ διαμαρτυρηθοῦν, ἂν τοὺς ἐλέγαμεν, ὅτι οἱ ἐδῶ Χιλιασταὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς Συναγωγὰς καὶ τροφοδοτοῦνται με χρῆμα τῶν ἐδῶ Ἑβραίων. Τέτοιο πρᾶγμα δὲν τὸ εἶπαμε. Ἐκεῖνο ποῦ εἶπαμε καὶ λέμε εἶναι ὅτι οἱ Χιλιασταὶ κατὰγονται ἀπὸ τὸν Ἀμερικανὸν Ρῶσσελ. Προσθέτομεν ἀκόμη, ὅτι ὁ Ρῶσσελ εἶχε ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα νὰ κἀν ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς διὰ νὰ βγάξῃ χρήματα πολλά. Ποιὸς μὲ βεβαίωσι λοιπὸν ὅτι ὁ δαιμόνιος αὐτὸς ἐπιχειρηματίας δὲν ἀνέλαθε καὶ τὸν νέον αὐτὸν ρόλον τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Ἰεχωθᾶ, ὡς ἐπιχείρησιν ἐμπορικὴν καὶ ὡς μέσον εὐκόλου πορισμοῦ δολλαρίων; Καὶ ἐὰν δὲν ἐτύλιξεν εἰς τὰ δίχτυα τοῦ τοῦς Ἑβραίους τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἐγγυῶνται οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ὅτι δὲν ἐπλεύρισεν ὄχι βέβαια ὅλους, ἀλλὰ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ταλαντούχους Ἑβραίους τῆς Ἀμερικῆς;

Ὁ Χιλιασμός, φίλε μου, στηρίζεται ἐπάνω εἰς τὸ χρῆμα, εἰς τὸ ἄφθονον δὲ καὶ ἀνεξάντλητον χρῆμα. Χρῆμα εἰς ποσὰ τεράστια διὰ τὰ βιβλία αὐτά, ποῦ διανέμονται εἰς ἑκατομμύρια τόμους σχεδὸν δωρεάν. Χρῆμα διὰ τὴν ἀδρὰν μισθοδοσίαν τῶν ὀργάνων τῆς προπαγάνδας αὐτῆς. Χρῆμα διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, ποῦ περπατοῦν μέσα στὰ σπίτια καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν δουλεύουν γιὰ συχώριον τῶν γονέων τους, ἀλλὰ γιὰ τὸ γενναῖο ἡμερομί-

οθιο πού παίρνουν. Χρήμα διά τήν μίσθωσιν αἰθου-
σῶν πού κάνουν διαλέξεις. Χρήμα καί πάλιν
χρήμα. Δέν βλέπεις; Πέρασεν ἡ κατοχή, τέσσαρα
ὀλόκληρα χρόνια, καί Χιλιασταί δέν ἠκούσθησαν
πουθενά. Γιατί; Διότι δέν μπορούσε νά ἔλθῃ χρή-
μα ἀπό τήν Ἀμερική. Καί ἐφ' ὅσον δέν ὑπῆρχε τὸ
χρήμα, καμμιά κίνησις ἐδῶ δέν ἐγένετο. Ὅταν
πλέον ἔφυγαν οἱ Γερμανοὶ καί ἀνοιξαν οἱ δρόμοι
μέ τὸ ἐξωτερικόν, ἄρχισε ἀμέσως καί τὸ νέο
φούντωμα τοῦ Χιλιασμοῦ.

Μέ τοῦτο δέν θέλομεν νά εἰπώμεν οὔτε ὅτι ὅλον
τὸ ἐξοδευόμενον χρήμα εἶναι ἐβραϊκόν, οὔτε ὅτι
ὅλοι οἱ Χιλιασταί εἶναι ἐξαγορασμένοι μέ τὰ δολ-
λάρια πού ἔρχονται ἀπό τήν Ἀμερικήν. Ὑπάρ-
χουν μεταξύ αὐτῶν καί θύματα, πρόβατα πού τὰ
ἄρπαξεν ὁ λύκος. Ἄνθρωποι πού παρεσύρθησαν
εἰς τήν πλάνην καί προσφέρουν ὅτι ἔχουν καί δέν
ἔχουν διά τήν χιλιαστικὴν προπαγάνδαν. Οἱ ἀρχη-
γοὶ ὁμῶς καί ὅλοι ἐκεῖνοι πού περπατοῦν μέσα
στά σπίτια πληρώνονται ὅλοι καί πληρώνονται
καλά.

Πρόσεχε, Χριστιανέ μου, ἡ φωνή τους δέν εἶναι
χριστιανική. Εἶναι ἀντίχριστος. Τήν γλώσσαν τους
δέν κινεῖ ὁ εἰλικρινὴς πόθος τῆς ἀληθείας. Τήν
κινεῖ τὸ χρήμα μέ τὸ ὁποῖον ζοῦν καλά. Δέν εἶναι
γλώσσα εὐαγγελιστοῦ καί ἀποστόλου ἡ γλώσσα
τους. Εἶναι γλώσσα μαθητοῦ πού διά τριάκοντα
ἀργύρια ἐπρόδωσε τὸν Διδάσκαλον. Καί ὁ πρῶτος
καί μαλακὸς καί εὐγενὴς τρόπος, μέ τὸν ὁποῖον
σοῦ ὁμιλοῦν, εἶναι τρόπος πού μᾶλλον πρέπει νά
σοῦ ὑπενθυμίζει τὸ ἀπατηλὸν φίλημα τοῦ Ἰούδα.
Χριστιανέ, πρόσεχε καί πάλιν πρόσεχε καί μυριά-
κις πρόσεχε. Αὐτοὶ διά τήν σύγχρονον ἐποχὴν μας
εἶναι οἱ λύκοι μέ τὸ ἔνδυμα τοῦ προβάτου, περὶ
τῶν ὁποίων ὠμίλησεν ὁ Κύριος.

REPORT TO THE BOARD OF DIRECTORS

STATEMENT OF WORK

1900-1901

οβίο του πατρικού. Χρήμα δια την μισθίαν αιδου-
 πώη του κτήριου διαίσεις. Χρήμα και πόλι
 χρήμα. Δεν βλέπετε; Πέρασαν η κατοχή, πούρα
 ολοκλήρα χρόνια και χιλιαστικά δεν ημολογήσαν
 πούθενά. Γιατί; Διότι δεν μπορούσαν να βάλω χρή-
 μα από την Αμερική. Και εφ' όσον δεν υπάρχει το
 χρήμα, κομμάτι κήρυξις του δεν γίνεται. Όσον
 πάρα έρωγον οι Γερμανοί και άνοιξαν οι όρσοι
 με το ελαιοειδόν, άρχισαν άπτόω, και το νέο
 κίνημα του χιλιασμού.

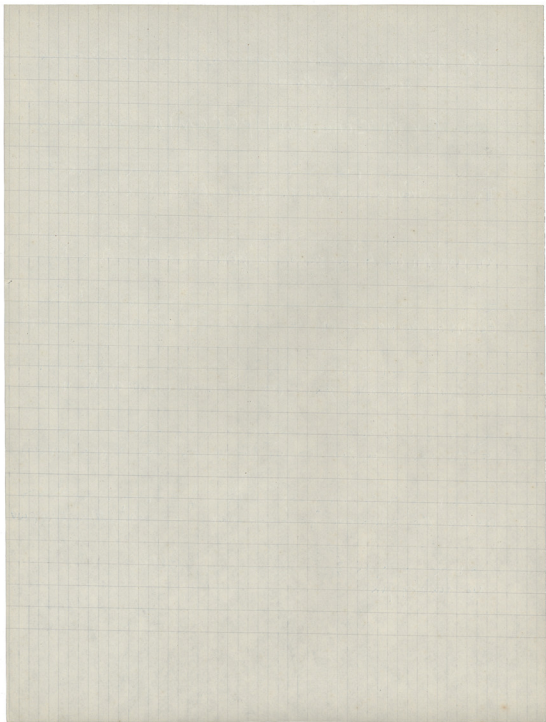
Με τούτο δεν θέλωμεν να είπωμεν ούτε ότι όλοι
 το έξοδοειδόν χρήμα είναι έθρικόον, ούτε ότι
 όλοι οι χιλιαστικά είναι έξαγοραστειμένοι με το δου-
 λεία και έρχονται από την Αμερικήν. Υπαρ-
 χουν μεταξύ πούτα και θύματα, πρόβαν του το
 άρκετον ό λόκος, Άνθρώποι που κεραιούθησαν
 εις την πλάην και προσέτραν ότι έχουν και δεν
 έχουν δια την χιλιαστικήν προπαγάνδαν. Οι όλοι
 και όμης και όλοι έμίνον και κεραιούθησαν
 στα πούτα πληρώνοντα, όλοι και πληρώνοντα
 καλά.

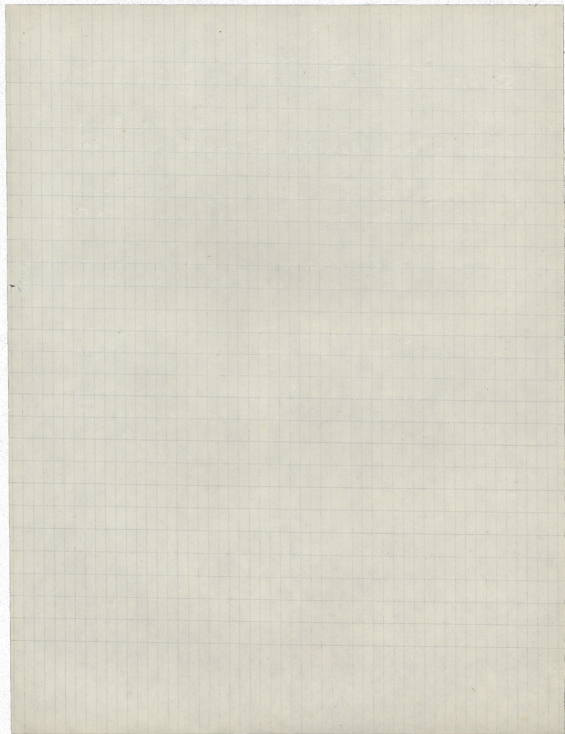
Πρόσχε, Χριστιανέ μου, η φωνή τους δεν είναι
 χριστιανική. Είναι άπυγρυστοι. Την γλώσσαν τους
 δεν έχει ο ελικροής πούτος της αληθείας. Την
 και η χρημα με το όποιον έχουν καλά, δεν είναι
 γλώσσα άπυγγλιστου και άπυγγλιστου η γλώσσα
 τους. Είναι γλώσσα μαθητου του θια τριόκοντον
 άργηρα έρωδοσι τον διδασκαλον. Και ε προ-
 και μαθητες και αγενής τρόπος με τον όστιον
 σοι όμιλον είναι τρόπος που μελλον πρέπει να
 σου άπυγγλιστου.

Διάθασέ το και δώσέ το εις άλλον

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

300η - 400η χιλιάς

Εν σὴ μείους ἡ γέρα σὶν ἀπαζράπτω ἡ δογμασι

παρά νομῶν ἐε σβεσῶ το σὺ νε δριον ἡ ὑπῶ

των ἀναί ρο μένος ἡ γι ἡ θου βλα γο μένος ἡ περ ἡ στων

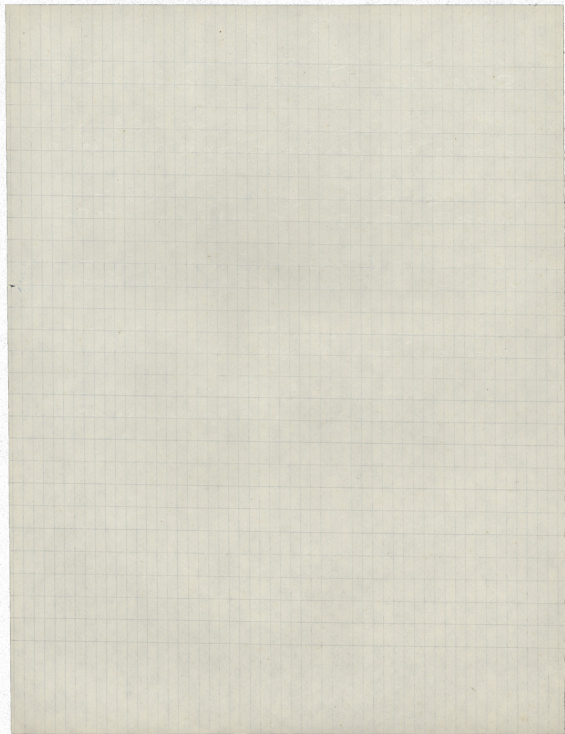
δο νευ των σὺ προ σὴ ἡ ὑχσ ἀ βε σε ωσ ἐμ μ

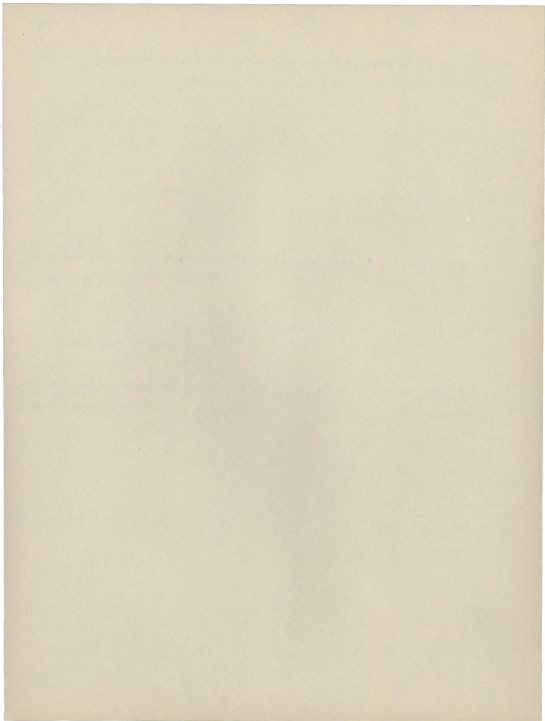
μὲσ μένος τὴν βω νη ἡν τὸ σω τὴ ρος δ αὶ χ αὶ ρ αὶ

ε να πε θσ σσ το πνευ μα το ε ρω ω τ α τ ο ν

Στ ε β α ν ε

1950

ε ε | ²υ υ ε | ¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ε - | - - | ¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
Ως βελ με δει η υ κλημ κλει προσ ρα α νιον α νο δον ϑ

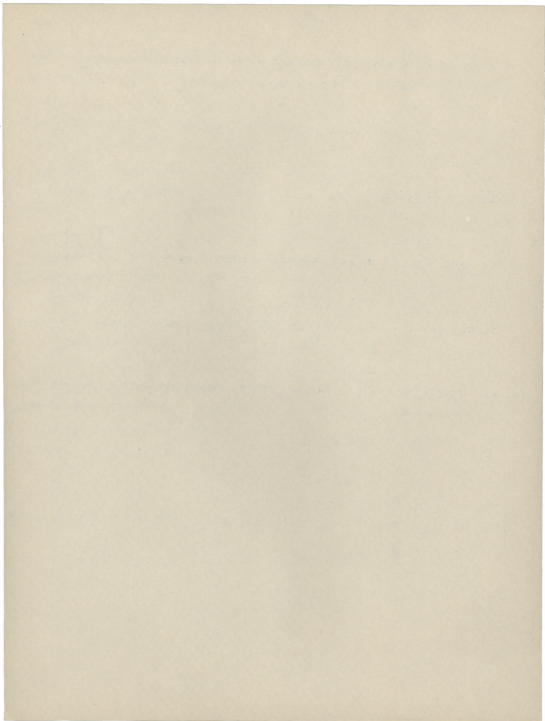
- - | ²ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ²ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ²υ υ ε |
αι τωρ ρι θων νι β α α δε ες σοι γε γονα σι ωνε πι

²υ υ ε | ¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | - - | ²ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ²ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ²ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ε ε |
βαινωτε θε α εαι ε ζω ω τχ τον Κυριον τσ π α

¹ϑ ϑ - | - - | ²ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ²υ υ ε | ¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | - - | ²ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
τροικει ε ε ων σοι ο μω υ νυμον στε βανη προτεινομε νων

²υ υ ε | - - | ¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | - - | ²υ υ ε | - - |
δε ε ε α α ζω η βο ρω σ π λ η σι ον ως υ κ λ

¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ²ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ²ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ | ²υ υ ε | ²υ υ ε | ¹ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ |
ρι νι μος πα ρε ε ζ ης υ Α θ λ η τ ω ν α υ ρ ο θ ι ν ι ο ν ϑ

Εν σὴ μετ' οὐκ ἔρχομαι ἅπασι πρώτοις δογμασί

πᾶσα νομὴν ἐε σβέσας τοσοῦτο δριον ἡ σὺ κ

των ἀναρῶμενοι γὰρ θύοις λαγῶμενοι ὑπερῆστων

δοκῶντων σὺ προσηγύχασθε σεωσάμε

μῶμενοι τὴν βωβὴν τὸ σωτῆρος ἡμεῶν

ἐνὰ πνεύματι καὶ ἐν ᾧ ἡμεῖς ὡς ἔχοντες

Στέφανος

1950

Εἰς Ἡλίαν τὸ 5^{ον} 19 Δεκεμβρίου 1950 ^{B^{ov}}